

ประวัติดนตรีร็อคในประเทศไทย

ดนตรีร็อคในประเทศไทย

ประวัติความเป็นมาของดนตรีร็อคในประเทศไทยนั้นยังไม่มีผู้ที่ยืนยันอย่างเป็นทางการเป็นระบบมาก่อน การบรรยายประวัติดนตรีร็อคในประเทศไทยในที่นี้จะอาศัยเกณฑ์การแบ่งยุค เช่นเดียวกับประวัติของดนตรีร็อคของต่างประเทศ คือยุคก่อตั้ง ยุคสถาปนา ยุคมั่นคง และ ยุคแตกตัว

1. ดนตรีร็อคไทยยุคก่อตั้ง (พ.ศ. 2503-2521)

ความจริงแล้ววัฒนธรรมดนตรีตะวันตกได้เริ่มเข้ามามีอิทธิพลในประเทศไทย ตั้งแต่ สมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หรือรัชกาลที่ 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์เป็นต้นมา การรับเอาดนตรีตะวันตกเข้ามาในไทยในระยะแรกนั้นยังมีช่องทางที่จำกัดอยู่ ผู้ที่นำเข้ามา มีสองทางคือมาพร้อมกับชาวตะวันตกที่เข้ามาติดต่อค้าขายและเผยแพร่ศาสนา อีกทางหนึ่ง คือเจ้านายชั้นสูงที่ไปศึกษาในต่างประเทศเป็นผู้นำเข้ามา ประเภทของดนตรีตะวันตกที่นำ เข้ามานั้นขึ้นอยู่กับกระแสหลักของดนตรีในยุคนั้นเป็นสำคัญ ในสมัยนั้นการปกครอง ของไทยยังเป็นแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ สภาพสังคมไทยยังเป็นสังคมศักดินา การรับ เอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาจึงมักเป็นวัฒนธรรมชั้นสูง ดนตรีตะวันตกที่เข้ามาในระยะแรก คือเพลงโนโบสถ์ , เพลงคลาสสิก , เพลงมาร์ช และเพลงแจ๊ซ เป็นต้น ในขณะที่เพลงที่มี อยู่ในสังคมไทยคือเพลงไทยแบบในวังและเพลงพื้นบ้านของชาวบ้านในท้องถิ่นต่างๆ เพลงสากลที่แพร่หลายในหมู่คนไทยมักจะเป็นเพลงที่มีท่วงทำนองใกล้เคียงกับเพลงไทย หรือไม่แตกต่างจากอารมณ์เพลงของไทยมากนัก

การรับเอาวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกในระยะแรกเป็นไปอย่างช้า ๆ จนกระทั่งถึงยุคของวงดนตรีสุนทราภรณ์ (พ.ศ. 2482 เป็นต้นมา) กระแสหลักของดนตรีไทยจึงได้เปลี่ยนจากเพลงไทยเดิมและเพลงพื้นบ้านเป็นเพลงไทยสากลอย่างชัดเจน เพลงไทยสากลตามแบบของวงสุนทราภรณ์นั้นใช้เครื่องดนตรีสากลบรรเลงเช่นเดียวกับวงดนตรีแจ๊ซ มีเนื้อร้องเป็นภาษาไทย ใช้คำสัมผัสคล้องจองแบบกาพย์กลอน ทำนองนั้นส่วนมากประยุกต์มาจากเพลงไทยเดิมหรือไม่ก็แต่งขึ้นใหม่ที่มีลีลาใกล้เคียงกับเพลงไทยเดิม เพลงไทยสากลนี้ต่อมาประมาณ พ.ศ. 2495 เป็นต้นมาได้แยกเป็นเพลงลูกกรุงและเพลงลูกทุ่งอย่างชัดเจน

เพลงลูกกรุงของไทยนั้นมีลักษณะคล้ายกับเพลงลูกกรุงของตะวันตกในสไตล์ Tin Pan Alley ผสมกับเพลงไทยเดิม (ฟังเพลงของสุนทราภรณ์ เปรียบเทียบกับ เพลงของ Frank Sinatra) ส่วนเพลงลูกทุ่งนั้นมีลักษณะใกล้เคียงกับเพลงเวสเทิร์นคันทรี่ผสมกับเพลงพื้นบ้านของไทย ทั้งเพลงลูกทุ่งและเพลงลูกกรุงต่างก็ใช้วงดนตรีแบบเดียวกัน คือ วงลีลาศหรือวงคอมโบ้ จะต่างกันตรงที่เพลงลูกกรุงมักมีการเรียบเรียงเสียงประสานที่พิถีพิถันมากกว่า จากนั้นเป็นต้นมา ทั้งเพลงลูกทุ่งและลูกกรุงก็ได้รับความนิยมคู่กันเรื่อยมา โดยคนในเมืองส่วนมากนิยมเพลงลูกกรุง คนในชนบทส่วนใหญ่หรือคนในเมืองที่อพยพมาจากชนบทจะนิยมเพลงลูกทุ่ง

ต่อมาเมื่อดนตรีร็อกแอนด์โรลแพร่ขยายอิทธิพลมาถึงเมืองไทยประมาณ พ.ศ. 2503 เป็นต้นมา วงร็อกไทยจำนวนหนึ่งที่อยู่ในเมืองก็นิยมฟังเพลงสากลแบบของอังกฤษและอเมริกา เช่น คณะ The Beatles , The Shadows , Elvis Presley ฯลฯ มีการตั้งวงดนตรีแบบวงร็อกขึ้นหลายวง โดยใช้เครื่องดนตรี 4 ชิ้น คือ มีกีตาร์ไฟฟ้า 2 ตัว เบสไฟฟ้า 1 ตัว และกลองชุด เพลงที่ใช้บรรเลงเป็นเพลงที่โด่งดังของศิลปินดังกล่าว วงดนตรีร็อกในยุคนี้คนไทยส่วนใหญ่นิยมเรียกว่า วงชาโดว์ ซึ่งนำมาจากชื่อวงดนตรีของอังกฤษที่ชื่อว่า The Shadows นั่นเอง เอกลักษณะในการแสดงอย่างหนึ่งของวงดนตรีประเภทนี้คือมักจะใช้เพลงบรรเลงของคณะเดอะชาโดว์มาบรรเลงเป็นเพลงแรกเป็นการเปิดวง

วงดนตรีแบบนี้เป็นที่นิยมมากในหมู่วัยรุ่นโดยเฉพาะนักเรียนและนักศึกษา แต่คนทั่วไปส่วนมากก็ยังคงนิยมฟังเพลงประเภทเพลงไทยสากล แบบลูกทุ่งและแบบลูกกรุงอยู่ จนกระทั่งถึงยุคที่ดนตรีร็อกเข้ามามีบทบาทในวงการเพลงไทย เมื่อประมาณปี พ.ศ.2513 จึงได้มีการผสมผสานระหว่างดนตรี 2 รูปแบบคือ วงคอมโบ้แบบที่มีอยู่เดิมกับวงร็อกที่มาจากตะวันตก ยังผลให้เกิดวงดนตรีในรูปแบบใหม่เรียกว่าวงสตริงคอมโบ้ (String Combo) คือมีเครื่องดนตรี 4-5 ชิ้น แบบวงร็อกเป็นพื้นฐานแต่เพิ่มเครื่องเป่าแบบวงคอมโบ้ เช่น ทรัมเบ็ต , แซกโซโฟน และ ทรอมโบน เข้าไปอีก 3-5 ชิ้น ส่วนเพลงที่ใช้บรรเลงก็มีทั้งเพลงไทยสากลและเพลงสากล

จนกระทั่งถึงยุคธุรกิจเทปเพลงไทยเฟื่องฟู คือ พ.ศ. 2522 เป็นต้นมาเพลงไทยสากลในแนวสตริงคอมโบ้ หรือในระยะต่อมานิยมเรียกกันสั้น ๆ ว่า เพลงสตริงได้รับความนิยมสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนเพลงไทยสากลแนวเดิมที่เป็นแบบลูกทุ่งและลูกกรุงเริ่มเสื่อมความนิยมลง แต่อย่างไรก็ตามเพลงแนวสตริงที่ได้รับความนิยมในระยะนั้น ถึงแม้จะมีรูปแบบที่แตกต่างจากเพลงในแนวลูกทุ่งและลูกทุ่งแบบเดิมในด้านเสียงดนตรีที่ใช้บรรเลง , ลีลาและสำเนียงการร้องก็ตาม แต่เนื้อร้องและทำนองยังไม่แตกต่างออกไปมากนัก มีเพลงสตริงจำนวนไม่น้อยที่นำเอาเพลงแนวลูกทุ่งและแนวลูกกรุงมาเรียบเรียงเสียงประสานแบบใหม่ให้เป็นแบบตะวันตกมากขึ้นและกลับได้รับความนิยมอีกครั้งหนึ่ง

จนกระทั่งปี พ.ศ.2527 เป็นต้นมา รูปแบบของเพลงไทยสากลได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด คือมีผลงานที่พยายามสร้างให้แปลกแหวกแนวหลายชุดได้รับความนิยมสำเร็จอย่างมาก บริษัทผู้ผลิตเทปเพลงหลายบริษัทได้เติบโตขึ้น เช่น บริษัทแกรมมี่เอนเตอร์เทน-เมนต์ , บริษัทนิธิทัศน์โปรโมชัน , บริษัทคีตาเร็คคอร์ด , บริษัทรถไฟดนตรี ฯลฯ บริษัทต่าง ๆ เหล่านี้ได้แข่งขันกันผลิตเพลงในแนวต่าง ๆ ออกมามากมาย เช่น เพลงในแนวใหม่ ได้แก่ แนวป๊อป , ป๊อปร็อก , ดานซ์ , เฮฟวี ฯลฯ เพลงในแนวเก่าที่นำมาผลิตใหม่ ได้แก่ เพลงเพื่อชีวิต , ลูกทุ่ง , ลูกกรุง , วงขับร้องประสานเสียง ฯลฯ บริษัทผู้ผลิต

เทปเพลงแต่ละแห่งได้พยายามรวบรวมเอาศิลปิน , นักร้อง , นักดนตรี และนักแต่งเพลง
 เข้าไว้ในสังกัดของตน ดนตรีทุกประเภทและทุกสไตล์ล้วนแต่เข้าสังกัดในระบบธุรกิจทั้งสิ้น
 แม้แต่เพลงเพื่อชีวิตซึ่งในอดีตนั้นเป็นที่ทราบกันว่าปฏิเสธรระบบธุรกิจแบบนายทุนมาโดยตลอด
 ก็ยังต้องเข้าสู่ระบบธุรกิจและการตลาดแบบสมัยใหม่ จึงทำให้มีเทปเพลงในแนวต่าง ๆ
 ออกมาอย่างมากมายอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนในอดีต

ดนตรีร็อกเข้ามาในประเทศไทยครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ.2503 เป็นต้นมา (สมกมล
 ลิ้มปิชัย , 2532) ถ้าเทียบกับประเทศสหรัฐอเมริกาแล้วตรงกับปี ค.ศ. 1960 พอดี ช่วงนั้น
 เป็นยุคที่เพลงร็อกแอนด์โรลในสไตล์เอลวิส เพรสลีย์ กำลังมีชื่อเสียงโด่งดัง หลังจากนั้น
 อีก 4 ปี (ค.ศ. 1964) คณะเดอะบีทเทิลส์ก็ได้เปิดศักราชของดนตรีร็อกยุคใหม่ ที่ทำให้
 ดนตรีร็อกกลายเป็นกระแสหลักของเพลงป๊อปปูล่าร์ในสหรัฐและยุโรป สำหรับในประเทศไทย
 นั้นนอกจากได้รับอิทธิพลจากผลงานเพลงของศิลปินร็อกแอนด์โรลคือ เอลวิส เพรสลีย์ และ
 วงเดอะบีทเทิลส์แล้ว วงดนตรีที่มีบทบาทสำคัญต่อนักดนตรีสากลของไทยในระยะแรกอย่างมาก
 คือวงเดอะชาโดวส์ (The Shadows) และนักร้องของวงเดอะชาโดวส์คือ คลิฟ ริชาร์ด
 (Cliff Richard) จากประเทศอังกฤษ ถึงกับมีการนำเอาคำว่า "ชาโดวส์" มาใช้เรียกชื่อ
 ประเภทวงดนตรีที่เล่นเพลงสากลในลักษณะที่ใช้เครื่องดนตรี 4 ชิ้นคือ มิกิตาร์ 2 ตัว กีตาร์เบส
 1 ตัว และ กลองชุดอีก 1 ชุด

วงดนตรีของไทยที่เล่นเพลงร็อกในระยะแรก ได้แก่ วงบลูส์กีตาร์บลูส์ (Louis
 Guitar Blues) ซึ่งมีหัวหน้าวงชื่อบลูส์ ฐรวณิษฐ์ , วงซิลเวอร์ แซนด์ (Silver Sand)
 ของประสิทธิ์ ชำนาญไพร (ต่อมาเป็นวงจูปีเตอร์) , วงเดอะฟลาวเวอร์ (The Flower)
 ของอำนาจ สีมา (ต่อมากลายเป็นวงรอยแยลสไปรท์) , วงพี เอ็ม เซเวน (P.M.7)
 วงชาร์มมิ่งบอยส์ (Charming Boys) , วงแจ๊สกีตาร์ (Jazz Guitar) , วงฟอร์จูน
 (Fortune) , วงเดอะเกรท (The Great) และวงที่นำโดยของวิสูตร ตุงครรัตน์ นักร้องเพลง
 ร็อกแอนด์โรล เป็นต้น

ส่วนนักร้องเพลงร็อกที่มีชื่อเสียงด้วยการเลียนแบบเอลวิสทั้งน้ำเสียง , ลีลาการร้อง และท่าทางการเต้น ได้แก่ กลุ่มสามศักดิ์ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก 3 คน คือ ทนงศักดิ์ ภักดีเทวา , มีศักดิ์ นาครัตน์ และ ศักรินทร์ บุญญฤทธิ์ และผู้ที่ริเริ่มนำเอาเพลงร็อกมาดัดแปลงใส่นักร้องเป็นเพลงไทยอัดแผ่นเสียงในยุคแรกนี้คือ มีศักดิ์ นาครัตน์ ในยุคนั้นชื่อเสียงของ มีศักดิ์ นาครัตน์ เป็นที่รู้จักเป็นอย่างดี

เพลงร็อกในยุคนี้เริ่มเป็นที่แพร่หลายในประเทศไทยมากขึ้นเป็นลำดับ ประมาณปี พ.ศ. 2510 มีการประกวดวงดนตรีประเภทชาโตวส์ขึ้นที่เวทีสวนลุมพินี นำโดย พันเอก การุณ เก่งระดมยิง มีการออกจดหมายเชิญวงดนตรีร็อกที่เล่นอยู่ตามไนท์คลับต่าง ๆ เข้ามาแข่งขัน มีวงดนตรีร็อกเข้าร่วมแข่งขันหลายวง ในการประกวดครั้งนั้นผลปรากฏว่าวงดนตรีที่ได้ที่ 1 คือ วงเดอะฟลาวเวอร์ , ที่ 2 คือ วงจูปีเตอร์ และที่ 3 คือ วงยี่สิบสาม (สมพันธ์ ศรีจันทร์ทัพ , 16 กุมภาพันธ์ 2538)

การเล่นดนตรีของวงดนตรีร็อกของไทยดังกล่าวในสมัยนั้น เป็นการเล่นเพลงสากลแบบของตะวันตกล้วน ๆ โดยเลียนแบบวงดนตรีของตะวันตกที่มีชื่อเสียง ในขณะนั้นยังไม่นิยมดัดแปลงเป็นเพลงไทยสากล ส่วนผู้ฟังส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นที่อยู่ในเมือง เพลงสไตล์ร็อกในระยะแรกนี้จึงยังไม่เป็นที่นิยมในวงกว้างนัก คนนิยมเล่นกันตามไนท์คลับ และงานสังสรรค์ที่มีการเต้นรำในหมู่วัยรุ่นที่อยู่ในเมือง ในสมัยนั้นคนไทยส่วนใหญ่ยังนิยมฟังเพลงแบบลูกกรุงสไตล์สุนทราภรณ์และสุเทพ วงศ์คำแหง และเพลงสไตล์ลูกทุ่งก็ได้รับความนิยมควบคู่ไปด้วยโดยเฉพาะจากแฟนเพลงชาวชนบท

ในช่วงที่เกิดสงครามเวียดนามนั้นประเทศเวียดนามเหนือกับเวียดนามใต้ ซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านของไทยได้ทำสงครามกันอย่างหนัก โดยมีประเทศสหภาพโซเวียตหนุนหลังเวียดนามเหนือและสหรัฐอเมริกาช่วยเหลือเวียดนามใต้ สหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นพันธมิตร

กับประเทศไทยได้เข้ามาตั้งฐานทัพในประเทศไทยอย่างเปิดเผยในปี พ.ศ. 2513 เพื่อใช้เป็นที่ยึดมั่นสำหรับเก็บอาวุธยุทธภัณฑ์ เป็นที่เติมน้ำมันเชื้อเพลิงเครื่องบินรบ และเป็นที่พักพิงทหารที่เหน็ดเหนื่อยจากการรบ การที่ทหารอเมริกันมาตั้งฐานทัพในเมืองไทยนั้นทำให้เกิดความต้องการที่จะมีวงดนตรีเล่นในค่ายทหารอเมริกันมาก ทำให้มีนักดนตรีที่มาจากสหรัฐอเมริกาเอง และนักดนตรีไทยที่เป็นคนไทยแต่เล่นดนตรีเลียนแบบดนตรีร็อกอเมริกันเข้าไปเล่นดนตรีในแคมป์ทหารอเมริกันจำนวนมาก ค่ายทหารอเมริกันนี้ตั้งอยู่กระจัดกระจายทั่วประเทศไทย ได้แก่ ฐานทัพโคราช จังหวัดนครราชสีมา , ฐานทัพอุตะเภา อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี , ฐานทัพตาดลี จังหวัดนครสวรรค์ และฐานทัพที่ จังหวัดอุตรธานี อุบลราชธานี , ลพบุรี , พิษณุโลก และ ลำปาง เป็นต้น

สมพงษ์ ศรีจันทร์ทัพ หัวหน้าวงดนตรี 23 ซึ่งจัดว่าเป็นนักดนตรีพวกแรกที่เข้าไปเล่นในฐานทัพสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี พ.ศ.2510 และเล่นอยู่ในค่ายทหารอเมริกันตามที่ตั้งต่าง ๆ หลายแห่งจนกระทั่งสงครามเลิกในปี พ.ศ.2517 ได้เล่าว่า " การที่คณะนักดนตรีของไทยในยุคนั้นนิยมเข้าไปเล่นในค่ายทหารอเมริกันเพราะได้ค่าตอบแทนสูงกว่าภายนอกมาก และพวกทหารอเมริกันเองก็ชอบวงดนตรีของไทยเพราะสามารถเล่นเพลงได้หลายสไตล์ ผิดกับวงดนตรีของฝรั่งเองที่มักเล่นเพลงจำกัดอยู่สไตล์เดียว ในที่คลับในค่ายทหารอเมริกันนั้นแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ ประเภทที่หนึ่งแอร์แมนคลับ (Airman Club) คือคลับของพวกเขาไม่มีแวงจนถึงสามแวง (พลทหาร ไปจนถึงนายสิบ) ประเภทที่สองคือเอ็นซีโอคลับ (N.C.O.Club) หรือเซอร์เจียนคลับ (Sergeant Club) คือคลับของพวกเขาสามแวงจนถึงแปดแวง (นายสิบจนถึงจ่า) และประเภทที่สามคือออฟฟิซเซอร์คลับ (Officer Club) คือคลับของพวกเขาที่มียศนายร้อยตรีขึ้นไปจนถึงนายพล บรรดาทหารเหล่านี้จะมีธรรมเนียมการเที่ยวคลับและบาร์ คือ พลทหารและนายสิบจะไม่เข้าไปเที่ยวในคลับของจ่า พวกจ่าก็ไม่เข้าไปในคลับของพวกเขา ทหารก็จะสังสรรค์กันในคลับของพวกเขาด้วยกัน ในการเล่นดนตรีของนักดนตรีชาวไทยก็ต้องเลือกเพลงให้เหมาะกับประเภทของคลับ คือ คลับของนายทหารก็ต้องเน้นหนักไปทางเพลงป๊อปปูลาร์ ที่เป็นสแตนดาร์ด ,

แจ๊ซ และป๊อปปรี๊ด คลับของจำต้องเน้นที่เพลงคันทรี เช่น เพลงของ บัค โอเวน , แองค์ วิลเลียม ฯลฯ และมีเพลงร็อกสอดแทรกบ้าง ส่วนคลับของพวกพลทหารต้องเน้นที่เพลงร็อกแอนด์โรล , อันเตอร์กราวด์ , โซล และเฮฟวีเมทัล เช่น ชัค เบอริรี่ เพลงของวงแกรนด์ ฟังก์เรลโรด , จิมมี เฮนดริค ฯลฯ ส่วนเพลงที่สามารถเล่นได้ทุกคลับคือเพลงป๊อปปรี๊ดที่ กำลังฮิตและเพลงของเดอะบีเทิลส์ การเลือกเล่นเพลงผิดประเภทโดยไม่คำนึงถึงรสนิยมของผู้ฟังอาจทำให้ผู้ฟังไม่พอใจ อาจถูกโห่ไล่ หรือถูกขว้างปาได้ และที่สำคัญสำหรับอาชีพนักดนตรีคือ เรื่องการต่อสัญญาที่มักมีการต่อสัญญากันเดือนต่อเดือน การที่นักดนตรีจะทำให้ผู้ฟังชื่นชอบได้นั้นอยู่ที่การเลือกเพลงมาเล่นให้เหมาะสมกับสีผิวและอายุด้วย เช่น ถ้าเห็นผู้ฟังส่วนใหญ่เป็นพวกผิวดำหรือนิโกร ก็ให้เน้นหนักไปที่เพลงประเภทโซลหรืออันเตอร์กราวด์ ถ้าขึ้นเล่นเพลงคันทรีหรือแจ๊ซมักจะถูกโห่ไล่หรือถูกขว้างปา ถ้าเห็นผู้ฟังเป็นพวกจำแก๊ ่ ๆ ผิวขาวเป็นส่วนใหญ่ก็ควรเน้นหนักที่เพลงประเภทคันทรี ถ้าผู้ฟังเป็นนายทหารผิวขาวก็เน้นที่เพลงป๊อปปูลาร์สแดนตาร์ด หรือแจ๊ซ แต่ถ้าเป็นทหารหนุ่ม ๆ ผิวขาว ก็เล่นเพลงร็อกแอนด์โรลได้เลย " (สมพันธ์ ศรีจันทร์ทัฬห , 2538)

สรุปแล้วเพลงสากลที่นิยมนำมาเล่นในยุคฐานทัฬหจี.ไอ. มี 4 ประเภท คือ

1. เพลงป๊อปปูลาร์หรือแดนตาร์ด ป๊อปปรี๊ดและเพลงแจ๊ซ โดยทั่วไป
2. คันทรีและคันทรีร็อก ได้แก่ Buck Oven , Hank William , C.C.R. ฯลฯ
3. เพลงที่จัดอยู่ในกลุ่มเพลงบลูส์ , ริทิมแอนด์บลูส์ และโซล ได้แก่ James Browns, Temtation , Areta Frankin ฯลฯ
4. เพลงที่จัดอยู่ในกลุ่ม อันเตอร์กราวด์ โซลเคเตลลิก เฮฟวีเมทัล และ ฮาร์ดร็อก ได้แก่ Jimmi Hendrix , Grandfunk Railroad, Cream , Deep Purple ฯลฯ

ในยุคนี้นอกจากดนตรีร็อกจะเป็นที่นิยมเล่นกันในค่ายทหารอเมริกันแล้ว ดนตรีร็อกได้เริ่มขยายวงกว้างออกจากค่ายทหารมาสู่สังคมไทย และทหารส่วนหนึ่งก็มาเที่ยว

นอกค่าย ทำให้เกิดสถานเริงรมย์ เช่น บาร์ , ไนต์คลับ เกิดขึ้นมากมาย โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ ๆ และเมืองที่มีค่ายทหารอเมริกันอยู่ ด้วยจังหวัดสกลาและทำนองที่เร้าใจของดนตรีร็อกทำให้กลุ่มวัยรุ่นหลงใหล การตั้งไนท์คลับที่มีดนตรีร็อกเริ่มเฟื่องฟูในช่วงระยะ พ.ศ. 2515 เป็นต้นมา (สุกรี เจริญสุข , 2532)

วงดนตรีของคนไทยที่เล่นดนตรีสากลในสมัยนั้น ได้แก่ วง จอยท์ รีแอคชั่น (Joint Reaction) ซึ่งต่อมากลายเป็นวงดิอิมพอสซิเบิล (The Impossible) , วงซิลเวอร์แซนด์ (Silver Sand) , วงรอยัลสไปรท์ส (Royal Sprites) ฯลฯ

การแสดงดนตรีร็อกหรือที่คนไทยนิยมเรียกกันว่าวงชาโดวส์ในยุคนี้ทำให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากผู้คนในสังคมอย่างมาก ภาพลักษณ์ของดนตรีร็อกในประเทศไทยมักจะเป็นในแง่ลบเสียส่วนใหญ่ เช่น เป็นดนตรีที่มีเสียงดัง ก้าวร้าว ขัดกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทย เมื่อมีการแสดงดนตรีร็อกขึ้นที่ใดก็มักจะมีการทะเลาะวิวาทขึ้นเสมอ ทำให้ทางการต้องออกคำสั่ง ห้ามการแสดงดนตรีประเภทนี้ ถ้ามีการฝ่าฝืนผู้ที่ถูกจับกุมเป็นพวกแรกก็คือผู้ที่เล่นดนตรีร็อก (วิรัช อยู่ถาวร , 2530)

ในปี พ.ศ. 2512 ดนตรีร็อกหรือชาโดวส์เป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น คณะกรรมการจัดการประกวดวงสตริงคอมโบแห่งประเทศไทย ของสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ได้จัดให้มีการแข่งขันประกวดดนตรีแบบสตริงคอมโบชิงถ้วยพระราชทานขึ้น โดยวงดนตรีที่เข้าประกวดต้องเล่นเพลงพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 เป็นเพลงบังคับ 1 เพลง , เพลงไทยสากล 1 เพลงและเพลงสากล 1 เพลง เหตุผลของการจัดงานครั้งนี้ก็เพื่อลดภาพพจน์ที่รุนแรงของดนตรีร็อกให้นุ่มนวลลง ผลการประกวดครั้งนั้นปรากฏว่าวงดิอิมพอสซิเบิลได้รับรางวัลชนะเลิศ และเมื่อมีการประกวดดนตรีอีกในปีต่อมาวงดิอิมพอสซิเบิลก็ได้รับรางวัลชนะเลิศติดต่อกันอีกรวมเป็น 3 ปีติดต่อกัน

นับแต่นั้นเป็นต้นมา วงดนตรีดิอิมพอสซิเบิลก็ได้รับความนิยมอย่างสูงในหมู่วัยรุ่น และเมื่อดิอิมพอสซิเบิลได้ผลิตผลงานออกเป็นเพลงไทย ก็ยิ่งได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่นและผู้คนทั่วไปยิ่งขึ้น ชื่อเสียงของวงดิอิมพอสซิเบิลโด่งดังไปทั่วประเทศไทยกลายเป็นขวัญใจคนรุ่นใหม่เพลงของดิอิมพอสซิเบิลมีทั้งเพลงหวาน ๆ แบบเพลงลูกกรุงที่นำมาเรียบเรียงเสียงประสานใหม่และขับร้องในสไตล์ใหม่ให้เป็นแบบซอฟร็อก (Soft Rock) และยังมีเพลงที่มีลีลาสนุกแบบป๊อปร็อกอีกด้วย ผลงานเพลงไทยสากลของคณะดิอิมพอสซิเบิลนี้ถือได้ว่าเป็นผลงานเพลงชุดแรกที่เป็นจุดเชื่อมระหว่างเพลงไทยสากลแบบเก่าและเพลงร็อกในรูปแบบตะวันตก คือเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง ทั้งผู้ที่นิยมฟังเพลงไทยแบบลูกกรุงและผู้ที่นิยมฟังเพลงสากลแบบตะวันตก

ในช่วงที่ทหารสหรัฐอเมริกาเข้ามาตั้งฐานทัพในประเทศไทยนี้ตรงกับ ค. ศ . 1969 ซึ่งเป็นยุคของทศวรรษที่ 1960 ตอนปลาย ซึ่งถือว่าเป็นยุคที่สองของดนตรีร็อก คือนับตั้งแต่คณะเดอะบิตเทิลส์บุกอเมริกาเมื่อปี ค.ศ. 1964 ดนตรีร็อกในยุคนี้ได้กลายเป็นกระแสหลักของดนตรีป๊อปปูลาร์ทั่วโลก

สำหรับประเทศไทยในช่วงนั้นเป็นยุคที่ระบอบเผด็จการทหารกุมอำนาจเสียส่วนมาก การต่อต้านที่เปิดเผยจึงไม่เกิดขึ้นในระยะแรก เพราะมีการปราบปรามอย่างหนัก ข้อหาที่ทางการมักจะใช้กับผู้ต่อต้านรัฐบาล คือ ก่อความสงบของบ้านเมือง ทำลายความมั่นคงของชาติและข้อหาเป็นคอมมิวนิสต์ ซึ่งแต่ละข้อหา มีโทษหนักถึงขั้นประหารชีวิต (จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 เป็นต้นมา จึงได้มีการประท้วงและต่อต้านอย่างเปิดเผยตั้งแต่นั้นมา) บทบาทของดนตรีร็อกในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการเมืองในยุคนี้จึงไม่เด่นชัดเท่ากับเพลงเพื่อชีวิตซึ่งกลุ่มปัญญาชนของไทยได้รับอิทธิพลจากดนตรีโฟล์คของสหรัฐอเมริกา เมื่อดนตรีร็อกขยายวงออกจากฐานทัพสหรัฐมาสู่สังคมไทย นอกจากมีการแสดงกันตามบาร์และไนท์คลับแล้วยังนิยมเล่นกันตามโรงภาพยนตร์ , สถาบันการศึกษา และงานสังสรรค์ของกลุ่มวัยรุ่นตามที่แตกต่างกัน เป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อมีการแสดงดนตรีร็อกมักจะมี

การทะเลาะวิวาทกันในหมู่ผู้ชมที่เป็นวัยรุ่นอยู่เสมอ ซึ่งมักจะเป็นการวิวาทกันขณะชมดนตรี หรือไม่กี่หลังจากจบการแสดง และมักมีการทำลายสิ่งของสาธารณะให้ได้รับความเสียหาย เมื่อเกิดการทะเลาะวิวาทและความเสียหายมากขึ้นทางราชการจึงสั่งห้ามมีการแสดงดนตรีร็อค (ประสิทธิ์ ขำนาญไพโร, 2536)

ในขณะเดียวกันนั้น สื่อของดนตรีร็อคก็ยังมีรายการวิทยุหลายรายการที่เปิด เพลงสากลและเพลงร็อค เช่น รายการ I.S. Song Hit ของเล็ก วงศ์สว่าง , รายการ Top Teen Talent และรายการ Heavy Hot Hot ของวิฑูร วัทัญญ เป็นต้น ส่วนวัยรุ่นที่มีฐานะดีก็สามารถไปฟังเพลงร็อคและเต้นรำในไนท์คลับได้ การฟังเพลงร็อคในยุคนี้ถือว่าเป็นค่านิยมอย่างหนึ่งของวัยรุ่นที่กำลังศึกษา " ผู้ที่ฟังเพลงร็อคหรือเล่นดนตรีร็อคได้ถือว่ามีเก๋มาก สามารถโชว์สาว หรืออวดเพื่อนได้ " (สวัสดิ์ นววงษ์ , 2537)

ในขณะนั้นเพลงไทยสากลโดยทั่วไปยังคงมีรูปแบบเดิม ๆ ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงมากนัก เพลงที่เปิดกันตามวิทยุส่วนมากยังคงเป็นเพลงลูกกรุงแบบสุนทราภรณ์ , สุเทพ วงศ์คำแหง และเพลงลูกทุ่งทั่วไป แม้จะมีการแต่งเพลงออกมาใหม่เรื่อย ๆ แต่ก็ยังอยู่ในสไตล์เดิม ๆ วัยรุ่นและคนรุ่นใหม่ส่วนมากเบื่อกันต่อความจำเจของเพลงไทยสากลยุคนั้น จึงหันไปฟังเพลงสากลแทน กลุ่มผู้ฟังเพลงจึงแยกออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มผู้ฟังในชนบทฟังเพลงลูกทุ่ง กลุ่มผู้ฟังที่เป็นผู้ใหญ่ในเมืองฟังเพลงลูกกรุง และกลุ่มผู้ฟังที่เป็นวัยรุ่นในเมืองฟังเพลงฝรั่งหรือเพลงสากล ซึ่งเพลงสากลในขณะนั้นมีกระแสหลักเป็นดนตรีร็อคในสไตล์ต่าง ๆ

เพลงร็อคที่ฟังกันในประเทศไทยในยุคนี้แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. เพลงที่นำเข้ามาจากต่างประเทศในรูปแบบของแผ่นเสียงและเทปคาสเซ็ท
2. เพลงสากลเนื้อร้องเป็นภาษาอังกฤษที่ร้องและเล่นโดยคนไทย
3. เพลงที่มีทำนองเป็นเพลงสากลแต่เนื้อร้องเป็นภาษาไทย ขับร้องและเล่นโดย

คนไทย

เพลงที่นำเข้ามาจากต่างประเทศนั้น มีการนำมาเกือบปีหรือปลอมแปลงจำหน่ายกันในประเทศอย่างมากมาย เพราะต่อนั้นกฎหมายลิขสิทธิ์ยังไม่ค่อยมีผลในทางปฏิบัติมากนัก ผลงานแผ่นเสียงหรือเทปเพลงสากลที่ซักร้องและบรรเลงโดยศิลปินไทยก็มีไม่น้อย ศิลปินเพลงร็อคที่มีชื่อเสียงในยุคนั้น ได้แก่ ตอน สอนระเบียบ , เศรษฐา ศิระฉายา , มีศักดิ์ นาครัตน์ , แหลม มอริสัน , กิตติ กาญจนสถิตย์ ฯลฯ ศิลปินไทยเหล่านี้ได้พยายามเลียนแบบผลงานของศิลปินร็อคฝรั่งให้มีคุณภาพที่ใกล้เคียงที่สุด ซึ่งหลายคนสามารถทำได้ดีเป็นที่ยอมรับพอสมควรในเมืองไทย เพลงเหล่านี้มีทั้งเนื้อร้องเป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย เป็นที่น่าสังเกตว่าเพลงประเภทที่ 1 จะเป็นที่นิยมของคนไทยมากกว่าเพลงประเภทที่ 2 และ 3 ส่วนเพลงประเภทที่ 3 ซึ่งมีเนื้อร้องเป็นภาษาไทยนั้นได้รับความนิยมน้อยที่สุดในยุคนี้ สำหรับเพลงร็อคในแนวที่หนักหน่วง เช่น แนวฮาร์ดร็อค หรือแนวเฮฟวีเมทัลที่ประพันธ์ขึ้นใหม่โดยศิลปินไทยและใช้เนื้อร้องเป็นภาษาไทย ยังไม่ปรากฏว่ามีการบันทึกเป็นเทปหรือแผ่นเสียงจำหน่ายในยุคนี

2. ดนตรีร็อคไทยยุคสถาปนา (พ.ศ. 2522-2535)

นับตั้งแต่ประเทศไทยได้ประกาศใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับปี พ.ศ. 2521 ซึ่งเป็นกฎหมายที่คุ้มครองการผลิตและสร้างสรรค์ผลงานเพลงของผู้ผลิตและผู้ประพันธ์ ประกอบกับในช่วงนั้นได้มีการผลิตเครื่องเล่นเทปและวิทยุขนาดเล็กที่ผู้ฟังสามารถพกติดตัวฟังได้ตลอดเวลาซึ่งเรียกกันว่า " Sound About " หรือ " Walkman " เครื่องเสียงชนิดนี้เป็นที่นิยมของวัยรุ่นอย่างแพร่หลาย และเครื่องเล่นวิทยุ-เทปทั่วไปที่มีอยู่ในท้องตลาดก็มีราคาถูกลงและมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม วัยรุ่นและนักฟังเพลงจึงตื่นตัวในการฟังเทปเพลงมากขึ้น บัณฑิตเหล่านี้ได้ส่งผลให้บรรดาผู้ผลิตและศิลปินต่างพากันตื่นตัวในการสร้างสรรค์ผลงานเพลงใหม่ ๆ ออกสู่ท้องตลาดอย่างมากมาย บรรดานายทุนเริ่มมองเห็นช่องทางในการแสวงหากำไรจากการทำธุรกิจค้าเพลง วงการเพลงเริ่มกลายเป็นระบบธุรกิจเทปเพลงอย่างจริงจังขึ้นมา

แต่อย่างไรก็ดีสิ่งที่กล่าวมาแล้วว่า กระแสหลักของเพลงไทยสากลในยุคนี้ยังคงเป็นเพลงลูกทุ่งและลูกกรุง ดังนั้นบรรดาบริษัทเทปเพลงและผู้สร้างสรรค์เพลงส่วนมากไม่กล้าที่จะเสนอสิ่งที่แปลกไปจากเดิมมากนัก ถึงแม้ว่าจะมีสิ่งใหม่เกิดขึ้นแต่ก็อยู่บนพื้นฐานเก่าเสียส่วนมาก จะเห็นได้จากงานของวงแกรนด์เอ็กซ์ (Grand X) ชุดลูกทุ่งดิสโก้ ซึ่งออกจำหน่ายเมื่อปี พ.ศ. 2522 เป็นเทปเพลงที่ประสบความสำเร็จมาก มียอดจำหน่ายสูงนับแสนม้วนเป็นรายแรก (สมกมล ลิ้มปิชัย, 2532) เพลงในชุดนี้ได้นำเอาเพลงลูกทุ่งที่โด่งดังในอดีตซึ่งมีท่วงทำนองสนุกสนานมาเรียบเรียงเสียงประสานและขับร้องใหม่ โดยเรียบเรียงเสียงดนตรีให้เป็นแบบเพลงเต้นรำในจังหวะดิสโก้ เสียงของดนตรีเน้นหนักที่เสียงกีตาร์ไฟฟ้า , เสียงเบส และเสียงกลองแบบเดียวกับดนตรีแนวร็อคในยุคทศวรรษที่ 1970 สไตส์การร้องก็แตกต่างจากเพลงลูกทุ่งแบบเดิมอย่างสิ้นเชิง คือเพลงลูกทุ่งแบบเดิมนั้นร้องแบบลงลูกคอ มีเอื้อนและมีสำเนียงเหน่อแบบพื้นบ้านซึ่งแตกต่างจากเพลงลูกกรุงอย่างชัดเจน แต่การขับร้องแบบใหม่ของแกรนด์เอ็กซ์นั้นไม่มีการเอื้อน และลงลูกคอ แต่ร้องเน้นเสียงให้เข้ากับจังหวะกลองคล้ายกับการร้องเพลงร็อค สิ่งที่ยังคงไว้มีเพียงเนื้อร้องและทำนองหลัก

เท่านั้น แม้แต่การบรรเลงดนตรีในท่อนอินโทรดัคชั่น (introduction) หรือท่อนนำ ,
ท่อนกลางเพลง และท่อนจบ ก็เปลี่ยนแปลงทำนองเสียใหม่เป็นแบบเพลงร็อคทั้งสิ้น

เมื่อเทปชุดลูกทุ่งดิสโก้ของคณะแกรนด์เอ็กซ์ประสบความสำเร็จ ก็มีคณะอื่นที่
เล่นเพลงสากลในสไตล์ร็อคอยู่แล้วหันมาดัดแปลงเพลงไทยให้มีลีลาใกล้เคียงกับดนตรีร็อคบ้าง
เช่น คณะ รอยัลสไปรท์ (Royal Sprite) , คณะพี.เอ็ม.ไฟว์.(P.M.5) และ ผลงาน
ของดอน สอนระเบียบ เป็นต้น การทำเพลงประยุกต์ในระยนี้ไม่เฉพาะแต่เพลงลูกทุ่ง
เท่านั้นยังมีการนำเอาเพลงลูกกรุงมาทำใหม่ด้วยโดยมีทั้งเพลงเร็วและเพลงช้า ต่อมา
วงแกรนด์เอ็กซ์ก็ได้ออกเทปอีกชุดหนึ่งคือชุด " แกรนด์เอ็กซ์โอ " เป็นการนำเอาเพลง
ลูกกรุงอมตะมาเรียบเรียงเสียงประสานใหม่ให้เป็นสไตล์ป๊อปร็อค เสียงดนตรีที่โดดเด่นคือ
เสียงกีตาร์ไฟฟ้าและเครื่องเป่า ส่วนเสียงร้องนั้นมีการร้องประสานเสียงแทบทุกเพลงซึ่งนับว่า
เป็นความแปลกใหม่อีกแบบหนึ่ง ทำให้วัยรุ่นหันมาฟังเพลงไทยในสไตล์ใหม่มากขึ้น เทป
ชุดนี้ก็ประสบความสำเร็จอย่างงดงามเช่นกัน ความสำเร็จของคณะแกรนด์เอ็กซ์นี้ก่อให้เกิด
แรงบันดาลใจแก่วงดนตรีร็อคที่เล่นเพลงสากลอยู่ตามไนท์คลับต่าง ๆ ให้หันมาทำเทปเพลง
ไทยในสไตล์ป๊อปร็อคเพราะเป็นแนวเพลงที่พวกเขาถนัดอยู่แล้ว

เนื่องจากวงดนตรีร็อค ที่เล่นเพลงไทยนี้มีลักษณะคล้ายกับวงสตริงคอมโบในยุคของ
คณะดิอิมพอสซิเบิลแต่ต่างกันที่จำนวนเครื่องเป่าอาจลดน้อยลงหรือบางวงไม่มีเลย แต่เครื่อง
ดนตรีที่เพิ่มขึ้นคือเครื่องคีย์บอร์ด (Keyboard) และซินธิไซเซอร์ ดังนั้นคนทั่วไปจึง
นิยมเรียกวงดนตรีลักษณะนี้ว่า " วงสตริงคอมโบ " ต่อมากำว่าคอมโบค่อย ๆ หายไปเหลือ
แต่คำว่า " วงสตริง " (String) และเพลงที่เล่นโดยวงดนตรีเหล่านี้ก็นิยมเรียกกันว่า
" เพลงสตริง "

วงดนตรีร็อคอื่น ๆ ที่ผลิตผลงานเพลงแนวสตริงที่มีชื่อเสียงในยุคนี้ ได้แก่
วงชาติตรี , วงอินโนเซนต์ , วงแมคอินทอช , วงคีรีบุณ , วงพอเพพเวอร์ , วงไทรย์ ,

วงเพาเวอร์แบนด์ , วงฟรุ๊ตตี้ , วงฟรีเบิร์ด , วงบรันตี , วงเดอะเซนต์ , วงเรดิโอ ,
วงเจนเนอร์เรชั่น , วงพิงค์แพนเตอร์ , วงเลเบอร์ , วงซัคเซส , วงโอเวชั่น , วงเรนโบว์ ,
วงสิงหลกละ , วงอินทนิล วงสเตทเอ็กซ์เพรส , วงบาราคูรัส , วงรันเวย์ , วงผู้หญิง , วงไฟล์
787 , วงดิโอเปี่ยม , วงอินโทรดัคชั่น , วงเทคนิคอล , วงซิกเซนต์ , วงซูบารุ , วงเดอะ
ไฟว์ฮันเตอร์แบนด์ และวง เอ็กซ์วายแซต เป็นต้น นอกจากนี้วงดนตรีเหล่านี้แล้วยังมี
นักร้องเดี่ยวหรือคณะนักร้องที่ไม่ได้มีวงดนตรีของตนเองแต่ใช้วงสตริงเป็นวงแบคอัพ (Back
up) ให้ ผลงานของนักร้องเหล่านี้ก็จัดเป็นเพลงสตริงเช่นกัน นักร้องเหล่านี้ ได้แก่
สุชาติ ขวางกูร , อัญชลี จงคดีกิจ , นันทิดา แก้วบัวสาย , ฐิติมา สุตสุนทร , ชรัส
เฟื่องอารมณ์ และ คณะสาว สาว สาว เป็นต้น

ข้อสังเกตอย่างหนึ่งก็คือ วงดนตรีที่กล่าวมานั้นถึงแม้ว่าได้ผลิตเทปเพลงออกมาเป็น
เพลงไทย แต่ใช้ชื่อวงเป็นภาษาอังกฤษเสียส่วนมาก เหตุผลส่วนหนึ่งเป็นเพราะวงดนตรี
เหล่านี้เดิมเป็นวงดนตรีร็อกที่เล่นเพลงสากลเป็นหลักในไนท์คลับหรือคอกเทลเลาจ์มาก่อน
ภายหลังจึงมาเล่นเพลงไทยสากลด้วย เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือเป็นค่านิยมอย่างหนึ่งของ
สังคมไทยที่เห็นว่าชื่อแบบฝรั่งเป็นของโก้ แต่ชื่อแบบไทยเป็นสิ่งที่ล้าสมัย โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งถ้าเป็นดนตรีสากลด้วยแล้วจะต้องแสดงถึงความเป็นตะวันตกอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็น
ชื่อวง , เครื่องดนตรีที่ใช้ หรือการแต่งกายของนักดนตรีและนักร้องในวง (สวัสดิ์ นววงศ์ ,
2537)

ในยุคนี้เพลงแนวร็อกของไทยส่วนมากจึงเป็นเพลงป๊อปร็อกหรือซอฟร็อก เพลง
ป๊อปร็อกคือเพลงที่ฟังง่าย ๆ มีทำนองที่สนุกสนาน มีเนื้อหาฟังสบาย ๆ เป็นที่นิยมของคน
ทั่วไป ส่วนเพลงประเภทซอฟร็อกก็เป็นเพลงป๊อปร็อกอย่างหนึ่ง ที่มีลีลาหนักแน่นแบบ
เพลงร็อกแต่ช้าและอ่อนหวานกว่าเพลงฮาร์ดร็อกหรือเฮฟวี ด้านเนื้อหาของเพลงก็ไม่
แตกต่างจากเพลงลูกกรุงในอดีตมากนัก ส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรัก ความผิดหวัง
ในความรัก ความผูกพันระหว่างเพื่อน และความสวยงามของธรรมชาติ เป็นต้น

ในยุคนี้เพลงไทยสากลมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเสียงดนตรี และเสียงร้อง แต่ทำนองหลักและเนื้อร้องนั้นยังคงอยู่ในสไตล์เดิมเป็นส่วนใหญ่

ในยุคอุตสาหกรรมเพลงเฟื่องฟู (พ.ศ. 2527-2536) เริ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ในปี พ.ศ.2527 เมื่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทเทปเพลงประสบความสำเร็จอย่างงดงาม มีการ เจริญเติบโตของตลาดเทปเพลงอย่างเต็มที่ มีเงินทุนเวียนอยู่ในธุรกิจเทปเพลงนับเป็นพันล้านบาท นับเป็นยุคที่นักแต่งเพลง , นักดนตรีและนักร้องหลายคนมีชื่อเสียง ได้รับการยอมรับจากสังคมและมีฐานะร่ำรวยขึ้นอย่างเห็นได้ชัด มีศิลปินเพลงหน้าใหม่ที่เสนอเพลงแนวใหม่เกิดขึ้นมากมาย เทปเพลงที่ออกจำหน่ายในปี 2527 และได้รับความนิยม ได้แก่ วงคาราบาว ซึ่งเป็นวงดนตรีเพื่อชีวิตแนวร็อก ชุด เมตอินไทยแลนด์ , วงร็อกเคสตรา วงดนตรีที่ประกาศตัวเองว่าเป็นวงดนตรีร็อก ชุด เทคโนโลยี , อัสนี - วสันต์ โชติกุล สองพี่น้องที่เคยเล่นโพล์ซอของวงอีสซีซี มาก่อน ออกเทปเพลงชุดบ้าหอบฟาง , ฐิติมา สุตสุนทร นักร้องสาวแนวป๊อปร็อก ออกเทปชุด ไดอารี่สีแดง และ เสกสรร ทองวัฒนา นักร้องหนุ่มแนวป๊อปร็อกเช่นกัน ออกชุด ทางสายเปลี่ยว และในปีเดียวกันนี้ศิลปินป๊อปร็อกรุ่นเก่าก็ยังคงมีเทปออกมาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ วง พี.เอ็ม.ไฟว์. ชุด รักนิรันดร์ และวงรอยแยลสไปร์ท์ ชุด เพื่อนต่างดาว เป็นต้น

สิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในยุคนี้ เริ่มจากความสำเร็จของเพลงแนวใหม่ ๆ ที่มีทำนองใหม่ ๆ และเนื้อหาแปลก ๆ กว่าแต่ก่อนหลายวงมาแทนที่เพลงสตริงในสไตล์เก่าที่มีเนื้อร้องและทำนองแบบเพลงลูกทุ่งและเพลงลูกกรุง เพลงเหล่านี้ได้แก่ เพลงบัวลอย , เพลงเรฟูจี , เพลงทिनเนอร์ , เพลงลูกแก้ว , เพลงท.ทหาอดทน และ เพลงเมตอินไทยแลนด์ ของวงคาราบาว เพลงเทคโนโลยี , เพลงกรรม , เพลงเงา และ เพลงมนุษย์ของวงร็อกเคสตรา เพลงหลงทาง ของ เสกสรร ทองวัฒนา เพลงเมืองอะไร ของ อินโนเซนต์ เพลงทางช้างเผือกและเพลงสู่อวกาศ ของวงรอยแยลสไปร์ท์ เพลงเด็กป๊ม ของ วงคนด่านเกวียน และเพลงไดอารี่สีแดง ของฐิติมา สุตสุนทร เป็นต้น (The Guitar ฉบับพิเศษ , มกราคม

2528)

เพลงเหล่านี้มีทำนองที่แต่งขึ้นมาใหม่ มีลักษณะคล้ายเพลงสากลมาก แต่ไม่ใช่เป็นการก๊อปปี้ทำนองสากลมาเช่นแต่ก่อน บางเพลงนำเอาเพลงพื้นบ้านของไทยมาผสมผสานกับเพลงร็อคได้อย่างเหมาะสม เช่น เพลงเมตอินไทยแลนด์ ส่วนเนื้อร้องก็ไม่ได้มีแต่เรื่องความรักอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องราวต่าง ๆ หลากหลากที่มีอยู่ในชีวิตคนเรา แล้วแต่แนวคิดหรือจินตนาการของผู้ประพันธ์ที่ไม่มีขีดจำกัดอีกต่อไป ดังนั้นในยุคนี้จึงถือว่าเป็น ยุคที่เพลงไทยสมัยนิยมมีการเปลี่ยนแปลงทั้งรูปแบบและเนื้อหาอย่างเห็นได้ชัด เพลงที่เกิดขึ้นใหม่เหล่านี้ส่วนมากเป็นเพลงในสไตล์ร็อคหรือป๊อปร็อค ยุคชุดของเก่ามาชายจึงเริ่มเสื่อมลง

ในปี พ.ศ. 2528 วงดนตรีแนวใหม่ที่ยังคงออกผลงานเพลงอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ วงคาราบาว ออกผลงาน ชุดอเมริกันโกย และวงร็อคเคสตรา ชุด วิทยาศาสตร์ ขณะเดียวกันก็มีผลงานของศิลปินหน้าใหม่ออกมา ได้แก่ ธเนศ วรากุลนุเคราะห์ นักร้องชายแนวร็อคสไตล์โปรเกรสซีฟ ชุด แดนซีวิลส์ และ อัญชลี จงคดีกิจ นักร้องหญิงแนวป๊อปร็อค ชุด หนึ่งเดียวคนนี้ เป็นต้น

ปี พ.ศ. 2529 อัสนี-วสันต์ โชติกุล ออกเทปชุด ผักชีโรยหน้า , วงคาราบาว ออกชุด ประชาธิปไตย ในปีนี้วงร็อคหน้าใหม่ที่ประกาศตัวว่าเป็นวงร็อคสไตล์เฮฟวีเมทัลคือวงดีไอพาร์โพรเจค ออกผลงาน ชุด 1 กุมภาพันธ์ 2528 แทนความหวังใจ และอีกวงหนึ่งคือ วงไมโคร วงป๊อปร็อควัยรุ่นซึ่งนำโดย อำพล ลำพูน ดาราภาพยนตร์แนววัยรุ่น ออกผลงานในชุด ร็อคเล็กๆ ผลงานของเขาได้รับความนิยมจากนักฟังเพลงวัยรุ่นอย่างรวดเร็ว

ในปี พ.ศ.2530 อัสนี-วสันต์ โชติกุล ออกเทปชุด ตามหาพิภพทอง , อัญชลี จงคดีกิจ ออกเทปชุด เซย่าโลก ในปีนี้ผลงานเพลงในแนวป๊อปร็อคยังคงได้รับความนิยม

จากนักฟังเพลงรุ่นใหม่เช่นเดิม และ มีดารารายทางวิทยุและดาราระดับที่.วี.ออกเทปเพลง กันเป็นจำนวนมากจนกลายเป็นแฟชั่นในหมู่ดารา

ปี พ.ศ.2531 อัสนี-วสันต์ โชติกุล ออกเทปชุดกระติไต้มน้ำ , หรั่ง ร็อคเคสตรา ออกเทปชุด ดาวสีม่วง , วงคาราบาว ชุด ทับหลัง , วงไมโคร ออกชุด หมิ่นฟาเรนไฮต์ วงรอยัลสไปรท์ ชุด อยู่เพื่อรัก , ฐิติมา สุตสุนทร ชุด สัญญา-สัญญา นักร้องแนวร็อค หน้าใหม่ที่มาจกดารารายทางวิทยุอีกคนหนึ่งคือ พงษ์พัฒน์ วชิรบรรจง ชุดพงษ์พัฒน์ ในปีนี้มีวงดนตรีและนักร้องแนวป๊อปร็อคเกิดขึ้นหลายวงได้แก่ วงนูโว ซึ่งเป็นกลุ่มศิลปินหนุ่ม ที่มาจกครอบครัวของผู้มีฐานะดี , อลิศ คริสตัน ดารารายทางวิทยุสาว , แอนนา ฤกษ์รุ่งโรจน์ และ นรินทร ณ บางช้าง ผู้ซึ่งเป็นบุตรสาวของนักดนตรีร็อคที่มีชื่อเสียงของเมืองไทยรุ่นเก่า คือ ช.อ้น ณ บางช้าง

ปี พ.ศ.2532 วงดิโอพาร์โพรเจค ออกเพลงแนวเฮฟวีเมทัลมาอีกชุดหนึ่ง คือ ชุดหูเหล็ก , วงไมโคร ออกชุด เต็มถัง , ธเนศ วรากุลนุเคราะห์ ออกชุด กดปุม , พงษ์พัฒน์ วชิรบรรจง ออกชุด พงษ์พัฒน์ภาค2 , ฐิติมา สุตสุนทร ออกชุด จุด จุด จุด ส่วนนักร้องแนวป๊อปร็อคแนวใหม่ที่เกิดขึ้นในยุคนี้ได้แก่ บิลลี่ โอแกน ซึ่งเป็นนายแบบ และดารารายทางวิทยุ ออกผลงานชุด บิลลี่เข้ม นักร้องหญิงอีกคนหนึ่ง คือ ใหม่ เจริญปุระ นางเอก ภาพยนตร์ ออกชุด ใหม่ ไมซิดไฟ และนักร้องและนักแต่งเพลงอิสระที่มีสไตล์ไม่เหมือนคนอื่น คือ ปฐมพร ปฐมพร ชุด ไม่ได้มามีมือเปล่า

ปี พ.ศ.2533 อัสนี - วสันต์ ออกชุด สับประรด , ร็อคเคสตรา ออกชุด มดคันไฟ วงไมโคร ออกชุด เขี้ยวอ่องอรทัย , นรินทร ณ บางช้าง ออกชุด อย่างแรง ส่วน บิลลี่ โอแกน ออกเพลงชุดใหม่อีกชุดหนึ่ง คือ ชุด บิลลี่ 3 เข้ม ในปีนี้มีวงดนตรีที่ประกาศตัวเอง เป็นเฮฟวีเมทัลอีกวงหนึ่งคือวง ไฮร็อค ด้วยเทปเพลงชุด คนพันธุ์ร็อค ด้วยสำเนียงดนตรีที่หนักหน่วงแบบเฮฟวี และเสียงร้องของนักร้องนำวงไฮร็อคยังสูงแหลมมาก ทำให้ได้รับความนิยมจากนักฟังเพลงร็อคอย่างรวดเร็ว

ปี พ.ศ.2534 วงรีอคเคสตราซึ่งใช้ชื่อว่า ทรั้ง รีอคเคสตรา ออกผลงานอีกชุดหนึ่ง คือชุด ไวกว่าแสง , ฐิติมา สุดสุนทร ออกชุด หัวแม่โป้ง , นรินทร ณ บางช้าง ออกชุด อย่างแรง , ปฐมพร ปฐมพร ออกชุด ตายเป็นพราย ปีนี้มีนักร้องแนวป๊อปรีอคเกิดขึ้นอีกคนหนึ่ง คือ กীরติ พรหมสาขา ณ สกลนคร หรือ เขียว มรกต ซึ่งแยกตัวมาจากวง คาราบาว ออกผลงานของตัวเองในแนวป๊อปรีอค ชุด ก่อกวน และมีนักร้องหญิงหน้าใหม่ที่มาจากการเป็นนางแบบ และเป็นอดีตนางงาม คือ คริสตินา อากิลาร์ ออกผลงานในแนวป๊อปรีอค ได้รับความนิยมอย่างสูง

ปี พ.ศ.2535 อำพล ลำพูน นักร้องนำวงโมโคเรแยกตัวมาออกผลงานของตนเอง ชื่อชุด วัตถุไวไฟ , ธเนศ วรากุลนุเคราะห์ ออกชุด รีอคกระทบไม้ , อลิศ คริสตัน ออกชุด ทำทาย , บิลลี โอแกน ออกชุด ทรงเครื่อง และใหม่ เจริญปุระ ออกชุด ความลับสุดขอบฟ้า ปีนี้มีวงดนตรีรีอคแนวเฮฟวีเมทัลเกิดขึ้นอีก 3 วง คือ วงยูเรเนียม ออกชุดปฏิภิกิริยรีอค , วงคาลโดสโคป ออกชุด กระชากใจ และ วงยังบลัด ออกชุด กองทัพใหม่

ในขณะเดียวกันเพลงป๊อปปูลาร์ ซึ่งเป็นกระแสหลักในยุคนี้ก็ได้พัฒนาตนเองไปอย่างไม่หยุดยั้ง แต่ละค่ายต่างก็พยายามใช้ความได้เปรียบในด้านของเครื่องมือทางธุรกิจ และสื่อต่าง ๆ เพื่อ โปรโมทเทปเพลงและศิลปินของตนเอง มีการทุ่มทุนในการใช้สื่อโฆษณาอย่างมหาศาล มีการวางแผนการตลาดอย่างเป็นทางการ สิ่งที่น่าสนใจของเพลงป๊อปปูลาร์ในยุคนี้ คือการนำเอาดารามีชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ เช่น นักแสดง , นางแบบ , นายแบบ แชมป์เปียนนักมวย , ดาราฟุตบอล ฯลฯ ที่มีชื่อเสียงอยู่ก่อนแล้วมาสร้างให้เป็นนักร้องและออกอัลบั้มเทปเพลง มีการวางแผนการใช้สื่ออย่างเป็นจังหวะ เช่น ขณะที่กำลังโปรโมทผลงานเพลงของนักร้องคนหนึ่ง ในช่วงเวลาเดียวกันนั้นก็ให้นักร้องคนนั้นแสดงละครโทรทัศน์ , ออกรายการเกมส์โชว์ , รายการสัมภาษณ์ , เป็นพิธีเซนต์เตอร์โฆษณาสินค้าทางโทรทัศน์ , ให้สัมภาษณ์ทางรายการวิทยุ , ลงข่าวหน้าบ้านเท็งในหนังสือพิมพ์รายวัน การทำตัวให้เป็นข่าวและการปรากฏตัวในที่ต่าง ๆ เป็นต้น

สิ่งเหล่านี้ทำให้เพลงในแนวร็อคยังคงเป็นกระแสของเพลงป๊อป หรือเพลงป๊อปร็อค ยังคงเป็นกระแสหลัก ในยุคนี้มีเทปเพลงของดาราทหลายคนประสบความสำเร็จอย่างงดงาม เช่น ธงไชย แมคอินไตย์ , อ่ำพล ลำพูน , พงษ์พัฒน์ วชิระบรรจง , ใหม่ เจริญปุระ , พิม (มาซา) วัฒนพานิช ฯลฯ

ในด้านกระบวนการผลิตเทปเพลงก็มีการพัฒนาไปมาก คือนอกจากจะมีการแต่งเพลงและการเรียบเรียงเสียงประสานที่ดีแล้ว การบันทึกเสียงในยุคนี้มีการพัฒนาขึ้นตาม การขยายตัวของธุรกิจเทปเพลง การลงทุนสร้างห้องสตูดิโอที่ใช้บันทึกเสียงร้องและเสียงดนตรีในยุคนี้มีมูลค่านับสิบล้าน มีการใช้เครื่องมือที่ทันสมัยซึ่งสั่งซื้อมาจากต่างประเทศใช้ เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ , ซินธิไซเซอร์ , การแซมปลิง (Sampling) เป็นต้น ทำให้เทปเพลงที่ผลิตขึ้นในยุคนี้มีคุณภาพดีขึ้นกว่ายุคก่อนมาก มีความชัดเจน แจ่มใส ไม่มีเสียงรบกวน (Noise) ในเนื้อเทป หรือมีน้อยมาก ช่วงกว้างของเสียงดนตรี (Range) กว้างขึ้น คือมีเสียงที่ต่ำมาก และสูงมากขึ้น ต่างจากยุคก่อนที่มักมีแต่เสียง กลาง ๆ เมื่อเปิดกับเครื่องเสียงที่มีคุณภาพดีก็จะให้เพลงมีความไพเราะ และสร้างอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ฟังให้คล้อยตามได้เป็นอย่างดี เมื่อคุณภาพของเทปเพลงดีขึ้นทำให้มีผู้นิยม ซื้อเทปฟังกันเป็นจำนวนมากขึ้นด้วย

3. ยุคมันคงและรุ่งเรืองสูงสุด (พ.ศ.2536-)

แต่เดิมนั้นกลุ่มผู้ฟังเพลงร็อคในประเทศไทยเป็นเพียงกลุ่มที่เล็ก ๆ ไม่กว้างนัก มักจำกัดอยู่ในหมู่วัยรุ่นที่อยู่ในเมือง และการที่เนื้อร้องเพลงร็อคเป็นภาษาอังกฤษก็เป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งในการฟังเพลงของคนไทยที่ไม่ถนัดในการฟังภาษาอังกฤษ เมื่อมีการแต่งเพลงร็อคเป็นภาษาไทยทำให้แฟนเพลงร็อคซึ่งฟังเพลงสากลอยู่แล้วหันมานิยมฟังเพลงร็อคของไทย และคนฟังทั่วไปที่ไม่ถนัดการฟังเพลงที่มีเนื้อร้องเป็นภาษาอังกฤษก็เริ่มฟังเพลงร็อคมากขึ้น ตลาดเพลงป๊อปร็อคในยุคนี้เริ่มขยายตัวกว้างขวางยิ่งขึ้นอย่างไม่เคยมีมาก่อน

ผู้ฟังเพลงร็อคไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะวัยรุ่นและคนในเมืองเท่านั้น แต่ขยายไปสู่คนที่มีอายุมากขึ้นและผู้ที่อยู่นอกเมืองด้วย

เหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ดนตรีร็อคเป็นที่นิยมในยุคนี้ คือ ยุคนี้เป็นยุคที่การสื่อสารมวลชนเจริญก้าวหน้ามาก การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วและทั่วถึง มีการสื่อสารผ่านดาวเทียมทั้งทางวิทยุ , โทรทัศน์และเคเบิลทีวี. ทำให้การถ่ายทอดวัฒนธรรมจากโลกตะวันตกมายังประเทศไทยเป็นไปอย่างรวดเร็วและทั่วถึงกว่าแต่ก่อน คนไทยในกรุงเทพฯ ยุคนี้สามารถฟังเพลงสากลยอดนิยมที่ติดอันดับท็อปเท็นในสหรัฐอเมริกา พร้อมกับคนอเมริกันในนิวยอร์ก และในประเทศไทยเองก็มีโทรทัศน์แพร่ภาพจากสถานีโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ ส่วนกลางไปยังส่วนภูมิภาคอย่างทั่วถึง ไม่ว่าคนในเมืองหรือชนบทต่างก็มีโอกาสได้ชมรายการพร้อมกัน ดารานักร้องที่เป็นขวัญใจของคนในเมืองก็เป็นขวัญใจของคนชนบทด้วย และเทปเพลงไทยสากลยอดนิยมในยุคนี้ ก็มีวางจำหน่ายทุกจังหวัดในประเทศไทย เช่นเดียวกับในกรุงเทพฯ ฉะนั้นคำกล่าวที่ว่า " คนชนบทชอบฟังเพลงลูกทุ่ง คนในเมืองชอบฟังเพลงลูกกรุง " จึงหมดความหมายไป หลักฐานที่เห็นได้ชัด คือ การตระเวนทัวร์คอนเสิร์ตไปยังจังหวัดต่าง ๆ ของคณะนักร้องหรือนักร้องวงสตริงหรือวงร็อค เช่น วงคาราบาว , รอยัลสไปรท์ , ธงไชย แมคอินไตย์ , ฐิติมา สุตสุนทร ฯลฯ ได้รับการต้อนรับจากชาวชนบทอย่างคับคั่ง ขณะที่วงดนตรีลูกทุ่งที่มีชื่อเสียงหลายวง เช่น สายัณห์ สัญญา , ยอดรัก สลักใจ , สุรชัย สมบัติเจริญ ฯลฯ เริ่มทะยอยกันยุบเลิกวงดนตรีของตนเองจนเกือบหมด ส่วนวงดนตรีลูกทุ่งที่เหลืออยู่ก็ต้องปรับตัวเองให้เข้ากับกระแสหลักของเพลงยุคนี้ คือ เปลี่ยนจากดนตรีลูกทุ่งในสไตล์เก่าที่มีลีลาแบบเพลงสากลผสมกับเพลงพื้นบ้าน เป็นดนตรีลูกทุ่งแนวป๊อปร็อคที่มีจังหวะ , ทำนอง , ลีลาการร้อง และเสียงดนตรีคล้ายกับเพลงป๊อปมากขึ้น วงดนตรีลูกทุ่งที่มีลักษณะเป็นเพลงป๊อปร็อคและสามารถดำเนินอยู่ได้ในยุคนี้ได้แก่ วงดนตรี พุ่มพวง ดวงจันทร์ , เอกพจน์ วงศ์นาค , สุณารี ราชสีมา เป็นต้น เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้ดนตรีลูกทุ่งในสไตล์เก่าเสื่อมความนิยม คือการล่มสลายของสังคมเกษตรกรรมในชนบท และการขยายตัวของสังคมอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในระยะ 5-10 ปี

มานี้มีส่วนสนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรสนิยมในการฟังดนตรีของคนหนุ่มสาว ในยุคนี้เราแทบจะไม่เห็นภาพของหนุ่มสาวทำงานในท้องทุ่งและเกี่ยวพาราสีกันตามทุ่งนา หรือภาพเด็กเลี้ยงควายสะพายวิทยุทรานซิสเตอร์ฟังเพลงลูกทุ่งขณะเลี้ยงควายก็หมดไป เพราะคนหนุ่มสาวเหล่านี้ส่วนใหญ่ได้อพยพเข้าไปทำงานตามโรงงานในเมืองใหญ่อย่างถาวรเสียแล้ว ด้วยเหตุผลเดียวกันนี้ ดนตรีร็อคจึงไม่เพียงแต่เป็นที่นิยมของวัยรุ่นในกรุงเทพฯ เท่านั้น แต่เป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่นในต่างจังหวัดด้วย

หลังจากที่เพลงไทยสากลได้เข้าสู่ระบบธุรกิจแล้ว บริษัทต่าง ๆ ที่ผลิตและจำหน่ายเทปเพลงประสบความสำเร็จในด้านการตลาดอย่างสูง บริษัทขนาดเล็กได้พัฒนาขึ้นกลายเป็นบริษัทขนาดใหญ่ที่ดำเนินธุรกิจเต็มรูปแบบ มีระบบการผลิต , การโปรโมชัน และการจัดจำหน่ายครบวงจรหลายบริษัท เช่น บริษัทแกรมมี่เอ็นเตอร์เทนเมนท์, บริษัทนิธิทัศน์โปรโมชัน บริษัทคีตาเร็คคอร์ด เป็นต้น ทำให้มีการรวมตัวกันเป็นค่ายเพลงขึ้นมา ในยุคนี้ศิลปินเพลงที่เป็นนักร้อง , นักดนตรี , นักแต่งเพลง และนักเรียบเรียงดนตรี ต่างก็เข้าสังกัดอยู่ในค่ายต่าง ๆ แทบทั้งสิ้น ทำให้การดำเนินธุรกิจและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของศิลปินในยุคนี้ไม่มีอิสระเหมือนเมื่อก่อน การประพันธ์เพลงและการเล่นดนตรีจะเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับบริษัทเป็นผู้กำหนดและกลั่นกรองออกมา ทำให้เพลงที่ออกในช่วงเวลาเดียวกันของค่ายหนึ่ง ๆ มีลักษณะคล้ายกันเป็นส่วนมาก

จุดที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันมากในยุคนี้ คือการนำเอาดารานักแสดง , นายแบบนางแบบ , นักกีฬาและบุคคลที่มีชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ มาเป็นนักร้อง และออกผลงานเทปเพลง จนกลายเป็นแฟชั่นอย่างหนึ่งของคนในวงการบันเทิง บุคคลเหล่านี้ส่วนมากไม่เคยมีประสบการณ์ในการร้องเพลงมาก่อน เมื่อต้องการออกเทปจึงได้ฝึกร้องเพลงในระยะสั้น ๆ พอร้องได้ถูกทำนองและจังหวะก็เริ่มเข้าห้องอัดเสียง ในเรื่องนี้ผู้เชี่ยวชาญทางการดนตรีและการร้องเพลงหลายท่านได้ให้ความเห็นว่าการขับร้องเพลงเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ต้องใช้เวลาและความสามารถเช่นเดียวกับการเล่นดนตรี คือ นอกจากต้องมีพรสวรรค์หรือมีใจรักแล้วยัง

ต้องมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและยาวนานพอสมควรจึงจะร้องเพลงได้อย่างมีคุณภาพ

การที่บุคคลที่มีชื่อเสียงในอาชีพอื่นนิยมมาร้องเพลงนั้นถือเป็นแฟชั่นอย่างหนึ่งที่เป็นที่นิยมกันในหมู่ดาราส่งส่วนบริษัทผู้ผลิตเทปเพลงเองมักจะมองไปที่ยอดจำหน่ายของเทปเพลงเป็นสำคัญ เพราะการนำเอาบุคคลที่มีชื่อเสียงอยู่ก่อนแล้วมาโปรโมทนั้นจะช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการโฆษณา เนื่องจากเป็นบุคคลที่เป็นที่รู้จักของประชาชนดีอยู่แล้ว ยิ่งถ้าเป็นนักแสดง , นายแบบและนางแบบที่มีรูปร่างหน้าตาดี ก็จะช่วยให้อาชีพของศิลปินนั้นออกมาดียิ่งขึ้นเพราะสื่อที่มองเห็นภาพด้วย เช่น โทรทัศน์ย่อมมีอิทธิพลมากกว่าสื่อที่ได้ยินแต่เสียงอย่างเดียว การทำมิวสิกวิดีโอ ที่มีนักร้องหน้าตาดีเป็นผู้แสดงนั้นจะช่วยให้อยอดจำหน่ายเทปเพลงสูงขึ้น " ภาพลักษณ์ของศิลปินจึงมีความสำคัญกว่าคุณภาพของเสียงร้อง " (อมรรัตน์ รัตนภาสุร , 2534)

นอกจากมีบริษัทเทปเพลงขนาดใหญ่แล้ว ยังมีบริษัทเทปเพลงขนาดเล็กและบริษัทที่ก่อตั้งขึ้นใหม่อีกเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้มีการผลิตผลงานเพลงออกมาสู่ตลาดเป็นจำนวนมาก เพราะผู้ผลิตผลงานเพลงพยายามที่จะหาช่องว่างของการตลาดที่เหลืออยู่และผลิตเพลงให้ตรงกับกลุ่มผู้ฟังที่เป็นเป้าหมายเหล่านั้น ดังนั้นเพลงที่ออกมาสู่ท้องตลาดจึงมีอยู่แทบทุกสไตล์จนแทบจะกล่าวได้ว่า ถ้ามีกลุ่มผู้ฟังเพลงสไตล์ใดก็จะมีเทปเพลงสไตล์นั้นออกมาให้ฟังแม้จะเป็นกลุ่มผู้ฟังที่ไม่ใหญ่นักก็ตาม เทปเพลงที่วางตลาดในยุคนี้มีทั้งเพลงลูกทุ่ง , เพลงลูกกรุง , เพลงพื้นบ้านของภาคต่าง ๆ , เพลงพื้นบ้านประยุกต์ , เพลงเพื่อชีวิต , เพลงสตริง , เพลงป๊อปรี็อค และเพลงป๊อปแดนซ์ เป็นต้น

ในช่วงที่เพลงป๊อปของไทยเริ่มหยุดอยู่กับที่ คือเพลงที่ผลิตออกมามีลักษณะที่คล้ายกันทั้งทำนองและเนื้อร้องของเพลงก็ไม่มีอะไรแปลกใหม่ แม้จะมีเทปเพลงในท้องตลาดมามากกว่ายุคที่ผ่านมา แต่คุณภาพของเพลงก็ไม่ต่างกันมากนัก เพลงแนวป๊อปรี็อคซึ่งถือเป็นเพลงแนวใหม่เริ่มถึงทางตัน ผลงานของศิลปินที่ผลิตจากบริษัทเทปเพลงค่ายใหญ่ ๆ ถูกวิจารณ์ว่าผลิตเพลงซ้ำซากอยู่แต่สไตล์เดิม ไม่มีอะไรแปลกใหม่ผู้ฟังเพลงที่มีหัวก้าวหน้าเริ่ม

เป้าหมายที่จะฟังเพลงไทยจึงหันไปฟังเพลงสากล ซึ่งในยุคนี้การละเมิดลิขสิทธิ์เทปเพลงที่มาจากต่างประเทศเริ่มระบาดหนักอีกครั้ง มีการก๊อปปี้เทปเพลงสากลที่มีชื่อเสียงจากต่างประเทศมาจำหน่ายในราคาถูกลงอย่างดาษดื่น เทปเพลงสากลจึงมีราคาถูกลงกว่าเทปเพลงไทยมาก ขณะที่เทปเพลงไทยสากลที่กำลังเป็นที่นิยมมีว้นหนึ่งราคาประมาณ 65-80 บาท แต่เทปเพลงฝรั่งที่กำลังเป็นที่นิยมซึ่งเป็นเทปก๊อปปี้ราคาเพียง 25 - 40 บาท (สํารวจตลาดเทปเพลงในกรุงเทพมหานคร เมื่อเดือน มกราคม พ.ศ.2536) เรื่องราคานี้ก็เป็นเหตุผลที่สำคัญเหตุผลหนึ่งแม้ว่าจะไม่ได้เป็นสาเหตุหลักของการเปลี่ยนแปลงก็ตาม วิทยุรุ่นหัวสมัยใหม่ในยุคนี้จึงมีการไต่รตรองในการเลือกซื้อเทปเพลงมากขึ้น คือจะเลือกซื้อเทปเพลงที่ตนแน่ใจว่าดีจริง ๆ เท่านั้น

ด้วยเหตุผลเรื่องคุณภาพและราคาของเทปเพลงนี้เอง ทำให้ผู้ซื้อเกิดความลังเลในการซื้อเทปเพลงไทยมากกว่าเพลงสากล ดังนั้นส่วนแบ่งของตลาดเทปเพลงไทยส่วนหนึ่งจึงต้องเสียไปให้กับเทปเพลงสากล เมื่อเกิดสภาพเช่นนี้ทางผู้ผลิตเทปเพลงจึงต้องหาทางแก้ไข โดยการหาสิ่งใหม่ ๆ มาสู่ตลาดผู้ฟังเพลง ทางด้านศิลปินเพลงร็อกที่มีอุดมการณ์ร็อกอยู่ในใจ อยู่แล้วก็ได้โอกาสสร้างผลงานที่แตกต่างออกไปจากเพลงในแนวป๊อปหรือคหรีแนวป๊อปด้านซ์ที่มีอยู่เป็นส่วนใหญ่ นั่นคือแนวเฮฟวีเมทัล , แนวโมเดิร์นร็อก และแนวอื่น ๆ ในปี พ.ศ .2536 มีวงดนตรีร็อกเกิดขึ้นใหม่หลายวงและวงดนตรีร็อกที่มีอยู่เดิมก็มีผลงานออกมาและได้รับการต้อนรับจากผู้ฟังอย่างอบอุ่น

เริ่มจากปี 2536 มีวงดนตรีร็อกหน้าใหม่แนวเฮฟวีเมทัล ซึ่งแยกวงมาจากวงดิโอพาร์โปรเจค คือ วง หิน เหล็ก ไฟ ออกเทปชุดแรก หิน เหล็ก ไฟ ได้รับความนิยมนอย่างสูงมียอดจำหน่ายของเทปสูงสุดเป็นประวัติการณ์ของเพลงแนวร็อก จากนั้นศิลปินร็อกที่มีอยู่ก่อน ซึ่งแต่เดิมวงดนตรีเหล่านี้บางวงก็เล่นเฉพาะเพลงฝรั่ง บ้างก็เล่นเพลงป๊อปตามสมัยนิยมต่างก็ได้โอกาสออกเทปเพลงในสไตล์ร็อกออกมาอย่างมากมายหลายชุด ได้แก่ วงไฮร็อก ออกเทปชุดที่ 2 คือ ชุด เจ็บกว่านี้มีอีกไหม , อําพล ลำพูน ออกชุด ม้าเหล็ก, วงยูเรนียม

ออกชุดที่ 2 ชื่อ ชุด ห้วยแตก , อัสนี-วสันต์ โชติกุล ออกชุด รุ่งกินน้ำ , ปฐมพร ปฐมพร ออกเทป 2 ชุดพร้อมกัน คือชุด เจ้าหญิงแห่งดอกไม้ และชุด เจ้าชายแห่งทะเล , กิรติ พรหมสาขา ณ สกลนคร ออกเทปชุดที่ 2 คือชุด หัวใจและเวลา , พงษ์พัฒน์ วชิรบรรจง ออกชุด พงษ์พัฒน์ ภาคพิเศษ , ทิ้ง ร็อคเคสตรา ชุด รักต่างมิติ , วงดิโอพาร์โพรเจ็ค เดอะเรน และ มาโนช พุฒตาล ออกชุด ไตรภาค , วงคาราบาว ออกชุด ช่างให้ และนักร้อง เพลงป๊อปรีคหน้าใหม่คือ โดม มาร์ติน ชุด หนู่มไฟแรง

นอกจากนี้ยังมีศิลปินแนวรีคหน้าใหม่ที่ปรากฏตัวท่ามกลางกระแสดนตรีรีค ก็คือ วงตอนผีบิน ออกชุด โลกมืด , วงรีคเกอร์ (ไม่มีชื่อชุด) , วงแบตบอย นักร้องเดี่ยว ได้แก่ ชจรศักดิ์ และกษาปณ์ จำปาติบ ศิลปินเหล่านี้ประกาศตัวว่าเป็นวงรีคทั้งสิ้น ภาพลักษณ์ ที่แสดงความเป็นรีคได้แก่ การแต่งกาย คือไว้ผมยาวไว้หนวดเครารุงรังใส่เสื้อผ้าเก่าสีมอ ๆ หรือสีดำ การพูดจา ด้วยเสียงตะโกนทักทายกับผู้ชม เสียงร้องที่ต้องตะโกนมากและเสียงดนตรี ที่เน้นเสียงกีตาร์ใส่เอฟเฟ็คและเสียงกลองชุดที่หนักหน่วง

ในปี พ.ศ.2537 จัดได้ว่าเป็นปีทองของดนตรีรีค เพลงรีคที่ออกมาในปี 2536 ก็ยังคงเป็นที่นิยมอยู่ เช่น เพลงของวงหินเหล็กไฟ , อัสนี-วสันต์ , อำพล ลำพูน และวงไฮรีค ในปีนี้มีเทปเพลงรีคใหม่ผลิตออกมาสู่ท้องตลาดมากเป็นประวัติการณ์ อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน รวมแล้วไม่น้อยกว่า 30 ชุด ได้แก่ วงคาลโดสโคป ชุด เหนือกาลเวลา , อำพล ลำพูน ชุด ม้าเหล็ก , โดม มาร์ติน ชุด กุหลาบไฟ , ธนพล อินทฤทธิ์ (เสือ) ชุด ที่ของเสือ , เป็ ไฮรีค และ พิสุทธิ์ ชุด รีคอำพัน

เทปเพลงที่นับว่าเด่นที่สุดในยุคนี้อีกคือ เทปเพลงที่เรียกว่า อัลเทอร์เนทีฟ ได้แก่ วง โมเดิร์นด็อก (ไม่มีชื่อชุด) , วงแซฟไฟร์ ชุด เฮฟวีล่าว , วงจินต (ไม่มีชื่อชุด) , วงสามโลกฮาดู ชุด ฮาดูแท้ของคนพันธุ์รีค , วงไทรรีค ชุด โยกหัว , วงบ๊ิกกัน ชุด ไอป็นโต และ ปฐมพร ปฐมพร ชุด พรายใต้สำนึก

ในปี พ.ศ.2537 นี้มีเหตุการณ์ที่สำคัญทางดนตรีเกิดขึ้นหลายเหตุการณ์ ที่สำคัญคือ การจัดงานมหกรรมดนตรีบันเทิงคดี เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ.2537 ที่ศูนย์เยาวชนไทย-ญี่ปุ่น ดินแดง งานนี้มีผู้ชมที่เป็นวัยรุ่นและนักฟังเพลงหัวสมัยใหม่ให้ความสนใจไปร่วมงานนับหมื่นคน ในงานประกอบด้วยนิทรรศการเกี่ยวกับดนตรีป๊อปปูล่าร์ของตะวันตกในยุคต่าง ๆ การสาธิตเครื่องดนตรีสมัยใหม่ เช่น กีตาร์ไฟฟ้าและคีย์บอร์ด การจำหน่ายหนังสือเทปเพลงและแผ่นซี.ดี. และมีการแสดงดนตรีป๊อปปูล่าร์ประเภทต่าง ๆ เช่น ดนตรีแจ๊ซ คันทรีบลูส์ , โพล์ค , ร็อค และอัลเทอร์เนทีฟ รายการที่ผู้ชมในความสนใจมากที่สุด คือ การแสดงดนตรีร็อกแนวอัลเทอร์เนทีฟของวงโมเดิร์นด็อก และแนวเฮฟวีเมทัลของวงดิโอฬารโปรเจค เดอะเรนและมาโนช พุฒตาล

เหตุการณ์อื่น ๆ ได้แก่ การจัดคอนเสิร์ตที่เป็นความร่วมมือของศิลปินเพลงร็อกหลายครั้งเพื่อหารายได้ช่วยการกุศลในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด แต่ครั้งมีผู้ชมอย่างเนืองแน่น ผู้ชมส่วนมากจะมีอารมณ์ร่วมและมีเอกภาพอย่างสูงขณะชมการแสดงคือมีการร้องเพลงและทำท่าทางไปพร้อมกับนักร้องที่กำลังแสดง และที่น่าสังเกตคือผู้ชมจะปฏิบัติตามคำพูดของนักดนตรีหรือนักร้องที่อยู่บนเวทีเป็นอย่างดี เช่น คำสั่งให้ตบมือ , ให้ช่วยกันร้องเพลง , ให้ส่งเสียงกรี๊ด , ให้นั่งลง ฯลฯ บางแห่งก็มีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้น คือมีการทะเลาะวิวาทในหมู่วัยรุ่นที่มาชมดนตรี ส่วนมากเป็นนักเรียน หรือนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่เป็นคู่อริกันอยู่ก่อนแล้ว ฉะนั้นภาพดนตรีร็อกจึงยังคงเลวร้ายในสายตาของผู้ใหญ่ในสังคม รวมถึงตำรวจและครูอาจารย์ในสถานศึกษาโดยทั่วไป

4. เพลงร็อกในยุคแตกตัว (พ.ศ. 2538-)

ในขณะที่เพลงร็อกในสหรัฐอเมริกาและยุโรปได้ก้าวผ่านยุคแห่งความเจริญสูงสุดไปจนถึงยุคแตกตัวออกเป็นแนวย่อยต่าง ๆ หลายสไตล์นั้น ดนตรีร็อกในประเทศไทยเพิ่งเริ่มเข้าสู่ยุคมันคงได้ไม่นาน การจัดยุคของตรีร็อกไทยอยู่ในยุคแตกตัวอาจจะยังไม่ถึงเวลา

เพราะในสังคมไทยนั้นแนวคิดของฝ่ายอนุรักษ์นิยมยังเป็นกระแสหลักทรงพลังอยู่ วัฒนธรรมดนตรีที่เป็นกระแสหลักของสังคมไทยมักจะแสดงออกถึงความอ่อนหวานนุ่มนวล หรือไม่ก็เป็นดนตรีที่สนุกสนานรื่นเริงและไม่ก้าวร้าว ขณะที่ดนตรีร็อกมีลักษณะที่ขัดแย้งกับดนตรีที่เป็นกระแสหลักของสังคมไทยดังกล่าวอย่างชัดเจนไม่ว่าจะเป็นท่วงทำนองและจังหวะที่รุนแรง เนื้อหาที่แปลกแหวกแนวไปจากเพลงประเภทอื่น ๆ ก็ตาม ดนตรีร็อกจึงถูกต่อต้านและถูกกีดกันออกไปจากเพลงไทยมาตั้งแต่ระยะแรก ฉะนั้นกว่าที่ดนตรีร็อกจะเข้ามาสถาปนาตัวเองอยู่ในสังคมไทยได้อย่างถาวรนั้น ต้องใช้เวลานานนับสิบปี เมื่อสังคมไทยเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม และยุคข้อมูลข่าวสาร การปิดกั้นการเข้ามาของวัฒนธรรมดนตรีร็อกนับวันจะยิ่งได้ผลน้อยลง ทางด้านศิลปินและผู้ผลิตผลงานดนตรีร็อกเองก็มีการปรับเปลี่ยนตัวเองโดยการรับเอาแนวคิดและค่านิยมต่าง ๆ ของสังคมไทยเข้าไปผสมกับดนตรีร็อกแบบตะวันตก ทำให้เพลงร็อกของไทยมีลักษณะที่แตกต่างจากเพลงร็อกที่เป็นต้นกำเนิด ในการแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ก็แตกต่างกัน เพลงร็อกของตะวันตกที่แบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ จำนวนมากนั้น เมื่อกลายมาเป็นเพลงร็อกไทยก็อาจไม่เหมือนกัน เช่น การใช้เกณฑ์การแบ่ง และประเภทเพลงที่ไม่เท่ากัน เป็นต้น

ในยุคการสื่อสารไร้พรมแดนนี้แม้ว่าดนตรีร็อกจากต่างประเทศสามารถเข้ามาสู่ผู้ฟังในประเทศไทยอย่างอิสระเสรีก็ตาม แต่เมื่อกลายมาเป็นเพลงร็อกไทยแล้วก็อาจลดน้อยหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบและเนื้อหาไป ทั้งนี้เพราะทางบริษัทผู้ผลิตเทปเพลงเองก็กำลังมองเรื่องของการตลาดเป็นหลักอยู่ ส่วนศิลปินเองส่วนใหญ่ก็ยังไม่กล้าที่จะแต่งเพลงหรือเล่นเพลงที่สวนกระแสมากนัก ขณะที่กระแสหลักของเพลงไทยสมัยนิยมยุคปัจจุบันยังเป็นเพลงประเภทป๊อปรีด็อก ประเภทของเพลงร็อกที่มีอยู่ในประเทศไทยจึงยังไม่มากและซับซ้อนเท่ากับของประเทศตะวันตก

จากการสำรวจเทปเพลงที่ออกจำหน่ายตั้งแต่ พ.ศ. 2526 จนถึง 2538 พوجدัดประเภทของเพลงร็อกไทยได้เป็น 4 กลุ่มดังนี้คือ

1. เฮฟวีเมทัล ได้แก่ผลงานเพลงของศิลปินคณะ เนื้อกับหนัง , ดิโอฟาร์โปรเจ็ค คาไลโดสโคป , ไฮร็อก , หิน เหล็ก ไฟ , ตอนผีบิน , ย้งบลัด , ยูเรเนียม และร็อกเกอร์ เป็นต้น
2. โปรเกรสซีฟร็อก อาร์ตร็อก และโมเดิร์นร็อก ได้แก่ผลงานเพลงของศิลปินคณะ โมเดิร์นด็อก , ธเนศ วรากุลนุเคราะห์ , ปฐมพร , และมาโนช พุฒตาล เป็นต้น
3. ป๊อปร็อก ได้แก่ผลงานเพลงของศิลปินคณะ หรั่ง ร็อกเคสตรา , ไมโคร , อำพล ลำพูน , พงษ์พัฒน์ วชิรบรรจง , บิลลี่ โอแกน , นรินทร์ ณ บางช้าง , ฐิติมา สุตสุนทร , ใหม่ เจริญปุระ , กิตติ กาญจนสถิตย์ , โทมัส มาร์ติน , กิรติ พรหมสาขา ณ สกลนคร เป็นต้น
4. แนวคันทรี่ร็อก และโฟล์คร็อก ได้แก่ผลงานเพลงของศิลปินคณะ คาราบาว และอัสนี-วสันต์ เป็นต้น

นอกจากเพลงทั้ง 4 ประเภทดังกล่าวแล้วอาจจะมีผู้จัดเพลงร็อกไทยเป็นประเภทอื่นได้อีก เช่น อัลเทอร์เนทีฟร็อก , โมเดิร์นร็อก , แรพ , เดด (Dead) เป็นต้น แต่เนื่องจากการแบ่งตามอย่างเพลงร็อกของตะวันตก และไม่มีเกณฑ์ที่แน่ชัด อีกทั้งจำนวนประชากรที่เป็นเพลงร็อกไทยก็ยังไม่แน่นอน หรือไม่มากพอที่จะจัดเป็นกลุ่มได้ ดังนั้นในการศึกษาในครั้งนี้จึงจัดเพลงร็อกของไทยไว้ เพลง 4 ประเภทดังกล่าวข้างต้น แต่อนาคตอันไม่ไกล เพลงร็อกของไทยอาจมีมากมายหลายประเภทนอกเหนือไปจาก 4 ประเภทดังกล่าว